

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 4. Est tamen etiam aliquo modo paenitentium quorundam infirmitati
condescendum; quod paenitentias satisfactorias tamen magis, quàm
quoad praeservativas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

§. IV.

Est tamen etiam aliquo modo penitentium quorundam infirmitati condescendendum; quoad penitencias satisfactorias tamen magis, quàm quoad preservativas.

Inficiari tamen nolim, expedire sæpiùs pænitentis infirmitati nonnihil condescendere: *Habeat*, ait de Confessario *Serm. 3. de S. Andrea* D. Bernardus, *in voluntate compati & liberare eum, & nitatur aliquid detrahere severitati; imitans dulcedinem Domini sui, de quo dicit Sanctus; Quoniam fecisti iudicium meum & intendisti causam meam.* Hinc quod jam superiùs commemoravi, cum Theodorum lapsum S. Chrysothomus ad resipiscentiam hortaretur, non tantum exigebat, quantum malis peractis deberetur, *Sed quantulumcumque*, inquit, *eum qui hoc loci consistit, retinere sufficit, nè in contrarium relabatur.* *Epist. ad Theod. laps.*

In pænitienciæ quippe actione duo consideranda sunt: *Modus scilicet satisfactionis*, ait D. Aëlredus, *& necessitas purgationis. Modus satisfactionis, ut secundum modum culpæ, rigor continentia extendatur: quatenus secundum Baptistæ vocem dignos pænitienciæ fructus faciamus.* *Verum non satisfactionis modus tantum* *Com. Spe Char. c. 40.*

Sess. 14.
cap. 8.

tantum servandus est, sed etiam purgationis necessitas perquirenda. Nec pro sola satisfactione à licitis continendum, sed etiam pro expellendis vel minuendis passionibus, quæ vitiosâ consuetudine incalescunt, laboriosis operibus insistendum. Ad utrumque vult Tridentinum Confessarios attendere: Habeant, inquit, præ oculis ut satisfactio quam imponunt, non sit tantum ad novæ vitæ custodiam & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum vindictam & castigationem.

Quæ autem hoc posteriori modo, hoc est, dumtaxat ad præteritorum peccatorum vindictam, satisfactio imponitur, sæpius moderanda est, & pœnitentium infirmitati attemperanda, potestque Chrysothomi exemplo non tanta, quanta malis peractis debetur, exigi: atque hoc modo recipi potest quod ait Appendix: eligendum potius ipsos mittere ad purgatorium quàm ad infernum. Non hinc tamen solvi eorum ad plenioris satisfactionem obligationem, sæpè exponere convenit, ut adhuc pòst aliis eam operibus implere satagant, & non nimium sibi ex hac remissione blandiantur, ac propterea ad eos, qui sibi multum & plus sæpè quàm oportet, hac in parte indulgent, accurrant. Dicitur ejusmodi potest
istud

istud Bernardi : *Nec tibi blandiaris si gravior peccanti levior pœnitentia vel à nesciente vel à dissimulante dictatur, cum purgatorius ignis perficere debeat quidquid hîc minus feceris, quia dignos fructus pœnitentiæ quarit Altissimus: licet autem non evaserit manus Omnipotentis, qui tibi non plenè consuluit, tibi tamen ratio in gratia præsidet, quæ te doceat, tantum à licitis abstinere, quantum te memineras illicita perperasse.*

Serm. 3. de S. Andrea.

Nota.

§. V.

In ipsis satisfactionibus aliquid sæpe miscetur ad præservationem, & pro hac parte illæ pœnitentiæ minus admittunt remissionem, quam si forent merè satisfactoriæ.

Quia vero in satisfactionis opere hoc præterea attenditur, ut sit ad novæ vitæ custodiam & infirmitatis medicamentum; hac in parte non facilè expedit debitum rigorem remittere. Sunt quidem nonnulli sic infirmi ut horreant grave aliquid aut diuturnum pro peccatis suis suscipere; sed inde quod parvi reputent mortalis offensæ gravitatem. Mundi enim iudicio exiguum est, à sæculi homine semel aut secundò, dum nemini nocetur, commissum lethale delictum: &

sine